

15 OKTOBER 2017 – ACHTENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

EERSTE LEZING

JESAJA 25, 6-10a

In die dagen zal de Heer van de hemelse machten op de berg Sion voor alle volken een maaltijd aanrichten, een maaltijd van vette spijzen en van belegen wijnen, een maaltijd van vette, mergrijke spijzen en van geklaarde, belegen wijnen. Op deze berg zal Hij de sluier verscheuren die ligt over alle volkeren, en het floers dat alle naties bedekt. Hij zal de dood voor eeuwig vernietigen en van alle aangezichten zal Hij, de Heer, de tranen wissen. Hij zal de smaad van zijn volk wegnemen van de gehele aarde. Ja, zo heeft de Heer het besloten!

Op die dag zal men zeggen: „Dat is onze God, op wie wij hoopten: Hij heeft ons gered! Dat is de Heer, op wie wij vertrouwden: laat ons jubelen en ons verheugen om de redding, die Hij ons gebracht heeft! Ja, de hand van de Heer zal rusten op deze berg.”

TWEDE LEZING

BRIEF AAN DE FILIPPENZEN 4, 12-14.19-20

Broeders en zusters,

Ik weet wat armoede is, ik weet wat overvloed is. Ik ben volledig ingewijd; ik kan volop eten en ik kan honger lijden, ik ben vertrouwd met overvloed en met gebrek. Alles vermag ik in Hem die mij kracht geeft. Toch hebt gij er goed aan gedaan mij te helpen in mijn moeilijkheden.

Mijn God zal met goddelijke rijkdom in al uw noden voorzien door u de heerlijkheid te schenken in Christus Jezus. Aan onze God en Vader zij de eer in de eeuwen der eeuwen! Amen.

EVANGELIE

MATTEUS 22, 1-14

In die tijd nam Jezus het woord en sprak opnieuw in gelijkenissen tot de hogepriesters en oudsten van het volk. Hij zei: „Het Rijk der hemelen lijkt op een koning die een bruiloftsfeest gaf voor zijn zoon. Hij stuurde zijn dienaars uit om allen te roepen die hij tot de bruiloft had uitgenodigd, maar zij wilden niet komen.”

„Daarop zond hij andere dienaars met de opdracht: ‘Zeg aan de genodigden: ‘Zie ik heb mijn maaltijd klaar, mijn ossen en het gemeste vee zijn geslacht; alles staat gereed. Komt dus naar de bruiloft.’ Maar zonder er zich om te bekommeren, gingen zij weg, de een naar zijn akker, de ander naar zijn zaken. De overigen grepen zijn dienaars vast, mishandelden en doodden hen.’

„Nu ontstak de koning in toorn, stuurde zijn troepen en liet de moordenaars ombrengen en hun stad in brand steken. Toen sprak hij tot zijn dienaars: ‘Het bruiloftsmaal staat klaar, maar de genodigden waren het niet waard. Gaat dus naar de drukke verkeerswegen en nodigt wie ge er maar vindt, tot de bruiloft.’ Zijn dienaars gingen naar de wegen en brachten allen mee die zij er aantroffen, slechten zowel als goeden, en de bruiloftsmaal liep vol met gasten.”

„Toen nu de koning binnenkwam om de aanliggenden te bezoeken, merkte hij daar iemand op die niet voor een bruiloft gekleed was. En hij sprak tot hem: ‘Vriend, hoe zijt gij hier binnengekomen zonder bruiloftskleed?’ Maar de man bleef het antwoord schuldig. Toen sprak de koning tot de bedienden: ‘Bindt hem aan handen en voeten en werpt hem buiten in de duisternis. Daar zal geween zijn en tandengeknars.’

„Velen zijn geroepen maar weinigen uitverkoren.”

Schriftlezingen

© Katholieke Bijbelstichting
Breda, www.rkbijbel.nl

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN A-JAAR

— Luc DEVISSCHER —

De drempels van het koninkrijk

EVANGELIE • „Je bent uitverkoren!”, schreeuwt mijn mailbox. Dagelijks word je op het wereldwijde net uitverkoren: om een waspoeder uit te proberen of om een testrit te maken met een klassenbak van een auto. Zelfs om miljoenen in ontvangst te nemen van iemand aan de andere kant van de aardbol – een uitverkorenheid die je best onderbrengt onder ‘ongewenste post’.

Ook Abraham en Sara werden uitverkoren. Als gunstelingen van God nog wel. Te midden van de vele volken koos de Ene net hen uit om een nieuw begin te maken met de mensheid. Met de zondvloed had God schoon schip gemaakt. Opnieuw uit één man en één vrouw zal wereldwijd een volk groeien als zegen voor alle geslachten op de aarde. Israël als het uitverkoren volk.

De aartsouders gingen in op de roep van God. Gaandeweg bleek het echter niet zo eenvoudig trouw te blijven aan het statuut van uitverkorenheid. De nakomelingen van Abraham en Sara verzaakten meermaals aan hun roeping. Toch God gaf het niet op. Slavernij, woestijn en ballingschap kwamen eraan te pas. Maar keer op keer openbaarde God zich in een vernieuwd heilsaanbod. Door dik en dun bleef Hij trouw aan het verbond. Wat meer is, de profeten stelden een Messias is het vooruitzicht. Iemand die hun harten voorgoed zou keren naar God.

In Jezus' tijd weerklinkt onverminderd de roep van God aan Israël. Helaas is dat bij de leiders voor dovemansoren spreken. Ze beseffen maar al te goed dat Jezus in zijn gelijkenissen hen daarover aan de kaak stelt en gaan op zoek naar een gelegenheid om Hem uit te schakelen. Voorzichtigheid zal geboden zijn, want de mensen houden Jezus *wel* voor een profet. Het belet Jezus niet hen andermaal een gelijkenis voor te houden over het koninkrijk van de hemel. Daarin maakt Hij duidelijk dat niet alle geroepen behoren tot het uitverkoren volk.

Het koninkrijk is als een bruiloftsfeest dat een koning aanricht voor zijn zoon. Geruime tijd vooraf brengen de dienaren de aankondigingen rond, maar niemand van de genodigden wil van de partij zijn. Als alles klaarstaat voor het feest, volgt een tweede uitnodigingsronde. Tevergeefs, het feest is voor niemand belangrijk genoeg om te verzaken aan de eigen bezigheden. Sommigen grijpen zelfs de dienaren van de koning vast en slaan ze dood. Nu is de koning vertoerd. Hij onderneemt een strafexpeditie tegen de moordenaars en hun steden.

Desondanks verzaakt de koning niet aan het feest. De bruiloft van zijn zoon moet en zal plaatsvinden. Nieuwe dienaars worden er op uitgezonden. Op diverse kruispunten worden invitatie uitgedeeld. Ieder die wil komen is welkom. En ditmaal lukt het. In dichte drommen dagen ze op. Maar dan verschijnt op de bruiloft iemand zonder feestelijke kleren. Ondanks de open uitnodiging vindt de koning dat toch ongepast. Hij laat de man in het donker van de nacht buiten gooien, vastgebonden aan handen en voeten.

Het koninkrijk van de hemel wordt aangekondigd als een bruiloftsfeest met het volk van God als de uitverkoren genodigden. Helaas, het feest ontardt in een dubbele moordpartij. De aankondigers van God – zijn profeten – worden vermoord. God slaat terug en schakelt de moordenaars van zijn dienstvolk uit. Wil Hij zo voorkomen dat ook zijn Zoon gedood wordt? God laat zijn oog vallen op ander volk voor zijn koninkrijk. Ook daar wordt nog geschift. Wie niet op zijn paasbest verschijnt, vliegt eruit. Onherroepelijk.

De gelijkenis loopt ver vooruit op wat staat te gebeuren met de Mensenzoon en reikt tot aan de horizon van de eindtijd. Wie zich geroepen voelt volgeling van Jezus te worden, dient te beseffen dat hij daarom nog niet uitverkoren is. Je kunt niet omheen de drempel van Goede Vrijdag en Pasen. Trap niet in dezelfde val als de joodse leiders van toen.

EERSTE LEZING • De hemelse dis op de berg houdt geen risico in voor een te hoog cholesterolgehalte. De dood is er immers voor altijd tenietgedaan. Omdat het banket openstaat voor alle volken zal er ook geen geredetwist meer zijn over God of geen God: Hij en alleen Hij is de Heer die ons redt.

LEZING UIT PAULUS • In de gevangenis ervaart Paulus aan den lijve het verschil tussen overvloed en tekort. Hij put kracht uit God, maar ook uit datgene wat de Filippenzen hem toestoppen. Zoals zij zijn nood lenigen, zo ook zal God ook voor hen doen. Door Christus Jezus.

- De commentaren op de Schriftlezingen zijn op Twitter te volgen via @DevisscherLuc
- Reacties welkom via luc.devisscher@ccv.be